

GENT NOVA

PERIÒDICH CATALANISTA

*

SORTIRÀ CADA DISSAPTE

ANY XII

BADALONA 1 JANER 1910

NÚM. 423

Redacció y Administració: Lluch, 51, 53 y 55 y Sant Francesch, 58 y 60.- Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 céntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 céntims
Tots los treballs se publican baix la exclusiva responsabilitat de sos autors

Vergonya eterna á aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materies religioses, polítiques y socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIÓN CATALANISTA)

DE L'ACCIÓ POPULAR

BADALONINA

La data d'avuy, Cap-d'any del mil noucents deu, la recordarem y devém tenir interès en servarla en la nostra recordansa els badalonins, perquè ella senyala una ben remarcable fita en l'ascensió del ressorgiment administratiu de nostra Ciutat. Ella nos diu, ab la eloqüència irrefutable del temps, que compleixen quatre anys de la presa de possessió dels regidors fills de la voluntat del poble en lliure manifestació dictada, y posa una nota marginal espléndida en l'aplech d'accions nobilíssimes y honrades de la trascendental acció administrativa del Ajuntament qui avuy fineix, per manament de la Lley, ses tasques.

Fills de ben diferentes voluntats, devots de ben distanciades idees, l'amor a Badalona y el desitj de véurerla de bell nou deslliurada y progressiva feu el miracle d'unirlos a tots en un mateix sentiment de regeneració aportanthi tots el seu esforç voluntariós, el seu talent y les seves aptituds, al servey de la causa que a tots per un igual els movia: el viu desitj de moralisar l'administració municipal badalonina.

Calia, pera aixó, unes voluntats de bon tremp y una tenacitat ratllant a lo temerari, y aqueixes voluntats y tenacitats hi foren, perquè además d'imposarse verament del seu dever podien comptar ab la decisió del poble que may deu mancar a cap administració honrada pera poguer arribar a bon terme la transformació que representa el passar d'una péssima administració a una administració recta y justa com mellor no'n poden desitjar els pobles que fan tot lo possible pera tenirla en forma que'ls dignifiqui. Cert que'l poble no'ls hi regatejá el seu concurs; pero es precis confessar que sense una ferma decisió en els nostres mandataris l'acció regeneradora no hauria sigut reali-

sada, per lo espinós de sa tasca y pels entrebanchs posats en el seu camí pel centralisme.

Per aixó nosaltres, al donar comiat als representants del poble qui avuy acaben, demaném al poble pera élls, sos fidels y lleals servidors, que procurin emmirallar en la llur gestió als presents y als esdevenidors y gravar cada hui en sa pensa els noms dels bons administradors que molts d'ells se confondrán entre'l poble, y seria ben trist y deplorable que'ls qui en l'ordre moral y material de la nostra volguda Ciutat tant han fet, passessen desaperebuts entre la gentada qui feynejant y rihent oblida moltes voltes els devers que deurien tenir vers aquells qui complint ab un càrrech honorífich han sublimat la nostra acció colectiva en l'ordre municipal.

Pera ocupar les vagants deixades pels sortints han sigut elegits gent jove, qui aportarà, sens dubte, noves energies als lleals servidors qui resten.

Nosaltres hi tenim fé en la joventut, y avuy que'l camí está desbrossat,—encara que ab un bon xich de deute forsa minvat per l'acció del Ajuntament popular,—creyém que ab aquestos dos anys podrá ferse quelcóm que deixi prova palpable de l'acció manco munada de les forces que essent ben diferentes en apreciacions polítiques socials y religioeses, les mou a totes un mateix ideal d'engrandiment moral y material de la ciutat de les nostres ilusions y els nostres somnis.

L'Ajuntament qui comensa, com el qui acaba, té dret a poguer comptar en totes ocasions ab el concurs del poble, com el poble té dret a esperar que'ls nous mandataris compliran ab els debers imposats

Els que ho creyém aixís, sentim veritable joia en aquest solemni moment de renovació de càrrechs, perquè es la transmissió de la bella acció administrativa d'uns ciutadans a altres ciutadans cumplidors tots

de la llur missió ciutadana, espandint així els coneixements administratius municipals abans desconeguts i que tant necessari es que arribin a plé coneixement de tots els ciutadans pera així evitar l'enlayrament dels vividors de la política que'n fan acció de ses malifetes els fondos municipals.

Rebin els qui acaben la nostra més sincera i amical encaixada.

Comptin, els que de bell nou entren al Municipi, ab la nostra adhesió incondicional en tot lo que sia en bé de Badalona

SOCORS ALS SOLDATS

Y A LES VÍCTIMES DEL RIF

Relació dels donants pera la subscripció oberta per l'Ajuntament d'aquesta ciutat en favor de les víctimes de la campanya de Melilla.

	Pessetes
Ajuntament, per acort de 14 Setembre.	1.000
Marti Pujol Planas.	50
Joseph Suñol Guardiola.	20
Joaquim Montal.	50
J. G.	5
Antoni Aparicio.	100
Viuda de Andreu Clarós	25
Bosch y C. ^a	100
Teodor Corominas, Escola Municipal.	35'50
Antoni Valls	12'75
Jaume Giralt	10'70
Francisca Compta	16'65
R. y J. Guixeras S. en C.	25
Joseph Arquer Figuerola.	20
J. V. Y.	25
Sagrari Alvaro Escola Municipal.	16'50
Pere Villuendas	12'15
Carme Ambrós	21
Jaume Miranda	9'55
Centre Politécnich.	85
Dolors Vallés Escola Municipal.	17'55
Total.	1.657'35

Aquesta quantitat ha sigut entregada a la Junta de Auxilis pera les víctimes del Rif, com segueix:

En 16 Setembre s'rebut Pts.	1.000
En 9 Novembre	500
En 5 Desembre	157'35

Total Pts. 1.657'35

A més d'aquets socors entregats a la Junta d'Auxilis pera les víctimes del Rif, en la localitat desde'l 9 de Setembre se ve socorrent ab quinze pessetes mensuals a l'esposa del soldat excedent de cupo en Marti Coll Canals.

El «Gremi de Fabricants» d'aquesta ciutat també ha contribuït a obsequiar als soldats que han retornat de la guerra del Rif. Y per aquest concepte, el dia 24 del

actual va entregar a l'Alcaldia la quantitat de 745 pessetes pera que fossen repartides per parts iguals entre'ls soldats d'aquesta ciutat que hagin prés part en la campanya del Rif, quin repartiment, a setze d'aquets, tingué lloch el dia de Nadal en les Cases Consistorials entregantlos a cada un 32'40 pts, quedant en poder del Depositari del Ajuntament la quantitat que resta pera ser entregada als altres interessats ausents de Badalona tan punt sigui possible. Abans d'esser entregada la referida quantitat als soldats badalonins, l'Alcalde, aprofitant el tenirlos reunits en el saló del Consistori, va dirigirlos entusiastiques paraules de felicitació pel seu comportament en la campanya, com també pel seu felis retorn. En nom de tots, un dels soldats remerciá al Alcalde y al «Gremi» les atencions rebudes.

Si al donatiu fet pel «Gremi de Fabricants» s'hi afegeix la quantitat votada per l'Ajuntament pera entregar 25 pessetes a cada un dels soldats badalonins repatriats, donatiu que'ls hi fou entregat al desembarcar per la comissió del Ajuntament que assistí als desembarchs dels regiments ahont hi havia individus vehins d'aquesta ciutat, que han sigut vintitres y que per lo tant lo entregat suma 575 pessetes, resulta que en total s'han repartit 1.320 pessetes com obsequi als badalonins soldats que han prés part en la campanya del Marroch.

Es d'aplaudir a tots els que han contribuït a aminorar les penalitats y desgracies ocasionades per la campanya en el Rif, com també al Ajuntament y al «Gremi de Fabricants» pel donatiu als compatricis al retornar a la península ibérica.

També devém fer constar que la representació del Ajuntament que assistí a rébrer les tropes procurá y ho conseguí, en les que debien quedar incidentalment a Barcelona, permisos pera que'ls soldats compatricis nostres poguessin passar al costat de ses families tot el temps que'ls serveys ho permetessin. Nostre aplauso a la Comissió y remerciament als que'ls concediren.

DEL AJUNTAMENT

SESSIÓ DE PRIMERA CONVOCATORIA DEL DIA 28

Es comensá a dos quarts de set baix la presidència del Alcalde en Marti Pujol y amb assistència dels regidors senyor Botey, Arnais, Monés, Batlle, Fló, Sió Camins, Bosch, Ribó, Cuixart, Vergés, Duñó, Soler, Arquer y San Martín, prenentse'ls següents acorts:

—Aprovar l'acta de la sessió anterior.

—Concedir a proposta de la comissió de Obres el permís que tenia demanat en Joan Padrós.

—Aprovar a proposta de la Comissió de Foment, les bases del concurs obert per l'Ajuntament pera pensionar a dos joves d'aquesta ciutat pera que cursin en l'escola d'agricultura de Fortianell.

—Pagar a proposta de la Comissió d'Hisenda diferents comptes y pasarne d'altres a resultes per correspondre a exercicis anteriors.

—Passar a la Comissió d'Obres pera son informe

les instancies presentades per en Pere Fradera pera aixecar una paret que te en una vinya del barri de Pomar, y en M. y R. Tey pera murallar uns terrenos de sa fabrica y ferhi tres coberts.

—En representació del cos medich d'aquesta ciutat, firmen una instancia els metges Soler y Escalas, Bonet y Curet, oferint sos serveys pera que hi puga haver guardia permanent al dispensari municipal, presentant al mateix temps un Reglament pera son regim y ab la gratificació prudencial que l'Ajuntament tinga a be senyalar.

En Batlle proposa s'accepti en principi aquest oferiment mentres l'Ajuntament resolgui sobre 'ls demés extrems de l'instancia. S'accepta.

—Aprovar la nómima de la brigada eventual de la setmana del 20 al 24 del corrent que pujá a 375'25 pessetes per jornals y 192 pessetes per carros.

—Nomenar á proposta de diferents regidors a en Antoni Canals Ribas mestre de cases de la Brigada municipal y a en Jaume Santamaria peó de la mateixa ab el sou senyalat en presupost.

—Nomenar a proposta de la Comissió d'Hisenda a en Antoni Vila Queraltó mosso de neteja del escorxador.

—Aprovar y agrair les explicacions que dona l'Alcalde de les quantitats entregades com a socors als soldats d'aquesta Ciutat tornats de la campanya del Rif

—Concedir 150 pessetes de subvenció a l'Administració de Correus y 143'75 al menescal inspector de l'escorxador, quines gratificacions s'entenen fetes pera'l trimestre darrer del corrent any.

Despidos.—Es despedeix de sos companys de Consistori, el tinent d'Alcalde en Arnaiz, explica els treballs y penes que ha passat aquet Ajuntament durant els quatre anys de gestió que porta, fer notar les millors fetes y les que estan en projecte degudes a l'administració que s'ha fet.

En Cuixart dona mercès a l'Alcalde y als regidors per les proves d'atenció y deferencia que ab ell han tingut durant el temps que exerceix; esperaba afegi, acabar la meua missió, però com que inmerescudament he sigut reelegit ofereixo als actuals regidors, que deuen quedar-se, y els nous electes el mes modest concurs, y acabá saludant molt especialment als companys que ab ell varen entrar per el companyerisme que durant el temps que han exercit junts ha existit, ja que degut a aixó s'ha pogut fer obra profitosa en nostra ciutat.

La qüestió de les fustes.—En Batlle proposa s'envihin dos telegrams, un al Director General d'Aduanes y altre al Ministre d'Hisenda pera que's fassi observar ab tot rigor la R. O. de 20 d'Octubre del 1899, sobre la introducció a Espanya de fustes, ja que de no fer-se, es imminent la ruina de diferents industrials y entre'lls les fàbriques de serrar que hi han en aquesta ciutat quedant en la miseria molts treballadors

L'Alcalde l'hi contesta que creyent interpretar els desitjos de l'Ajuntament havia ja cursat'ls telegrams a que's refereix en Batlle.

No haventhi cap mes assumpto a tractar s'aixeca la sessió.

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA

CONVOCATORIA PERA'LS DEL ANY 1910

LII DE LLUR RESTAURACIÓ

Als poetes y prosadors de Catalunya y de tots els territoris ahont la nostra llengua es parlada o coneguda, los VII Mantenedors dels Jochs Florals de Barcelona, salut.

Pera cumplir la honrosa comenda que l'honorable Cos d'Adjunts nos feu lo día 30 d'Octubre d'aquest any, vos convidam a pendre part en los Jochs Florals de 1910, los quals, segons els Estatuts y bones costums establertes, se regiran per lo següent

CARTELL

Lo primer diumenge de Maig, que s'escau al día 1, se celebrarà la poética festa, en la cual serán adjudicats als autors de les millors poesies que hi obtin els PREMIS ORDINARIS (que ofereix cada any l'Excelentíssim Ajuntament de Barcelona, protector y ja de temps aymador de la Gaya Ciencia), o sien la *Englantina*, la *Viola* y la *Flor Natural*, corresponent als tres mots que formen lo lema de la Institució.

La ENGLANTINA D'OR se donará al autor de la mellor poesia d'esperit patriótic o sobre fets històrics o tradicionals, usatges o costums de la nostra Terra.

De la VIOLA D'OR Y D'ARGENT se'n farà entrega al autor de la mellor poesia religiosa o moral.

La FLOR NATURAL, premi anomenat d'honor y cortesia, s'adjudicarà a la mellor poesia sobre tema que's dexe al bon gust y franch arbitre dels autors. Segons la bella costum d'antich establerta, lo qui obtinga aquest premi deurá ferne present a la dama de sa elecció, la qual, proclamada REINA DE LA FESTA, entregará els altres premis als qui'n sien guanyadors.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Una COPA ARTÍSTICA, a la mellor composició en prosa, de carácter literari.

D'acort ab els Estatuts dels Jochs Florals, els Mantenedors otorgarán además tots els premis que sien menester per recompensar degudament les composicions del concurs que'n sien merexedores, com també'ls Accéssits y Mencions honorífiques que judiquin ben merescuts.

Totes les composicions han d'esser rigorosament inédites y escrites en catalá d'aquest Principat, de les Illes Balears, de Valencia, del Roselló o de la Sardenya.

Tots els treballs, ab lletra clara y llegidora, s'han de remetre a la Baxada de Cervantes, núm. 7, principal, 2.ª, abans del mitjdia del 15 de Mars vinent, justament ab un plech clos que continga'l nom del autor y duga demunt escrit lo titol y lema de la composició.

Los premis que no sien retirats abans del día 15 d'Octubre del any vinent s'entendrà que son renunciats per llurs guanyadors.

Lo Consistori's reserva per un any la exclusiva

Plana literaria

L'AMOR DELS SEPULCRES

(PRELUDI)

Del llibre en preparació «Branques de Roure» («Kiebrots.»)

Lluny de la vila que brama, sentint el llarch remeig dels boscos y dessota del núvol de la tardor, s'exten el jardí melangiós dels que foren.

Lluny de la vila que brama, s'aixequen els verts xiprers ombríus y les blanques creus de marbre; allà, en les hores de les revelacions supremes, llavors que les imatges evocades passen entre mitj dels lliris, les llànties dels sepulcres semblen llumenar quelcòm que no's pot veure sino la vora; semblen llumenar testes de verges embollades ab la mortalla blanca, que cerquen un bés d'amor sublim que no han trovat en eixa vida.

Lluny de la vila que brama, una dolça professó, en les estones de les nits d'angunia, rega ab llàgrimes les corones y les flors del cementir; après, la campana del repós toca la oració y les visions s'agenollen y ofereixen la plegaria entre el misteri dels altars plens d'ombra.

Lluny de la vila que brama, la solitud regna; el cementir plé de molsa està ornat d'eura; els que anyoréu la imatge de un company, entreuhi ab la testa descoberta en aquest temple, y rebréu entre mitj dels desmays que cauen y dels brolladors que gemeguen.

Lluny de la vila que brama, aneuhi a remembrar la bellesa de lo que ha passat, en el jardí melangiós regat de llàgrimes dolces, y agenolleuvos al só de la campana santa, en aquelles nits perfumsdes en que la blanca professó talla els cremells dels ciris, y cuida suaument totes les flors del cementir.

XAVIER VIURA.

IDEALISANT

Sola y trista la donzella en sa cambra està brodant; per ses galtes esblaynades, llàgrimetes van lliscant. ¡Oh les llàgrimes que's moren dintre'l calzer d'una flor que la nina silenciosa ha posat demunt son cor!

¿Qué li amarga de la vida quan tot just n'escorre'l veí?
¿El despit o l'anyoransa ja li han fet tastar llur fel?...
Mes no cal pas esbrinarlos els secrets de son esprit,
si el seu front pensivol parla d'un dolor sols presentit.

Ah! Voldria que a montanya les palmeres cimbregessin, que a la sorra de la platja lliris del camp hi creixessin, qu'al cel no hi haguessin núvols, ni espines als roserars, que la terra fos deserta de tristures y penars.

Tot voldria que fos joia, tot gentilesa, tot gran... y ans d'apomellarne roses, les espines va ovirant...
¡Oh, flor gaya que la nina té posada sobre'l cor, els seus secrets no profanis, pro dónans la seva olor.

MERCÉ PADRÓS DE JOU.

Barcelona Desembre de 1909.

LA TEMPTACIÓ

(Fantasia en dos quadros)

QUADRO PRIMER

(Es de nit. La lluna il·lumina misteriosament l'escena. Bosch espés. Entremig d'arbres una hermita. Dins l'hermita. La Temptació-noya vestida ab túnica llarga color rosa-cenyit el cos de flors, canta entrant pel bosc.)

Jo tinch obert els brassos
plasmats de rosa y llir;
mena envers ells tos passos
oh, tu esclau del sofrir!

(La Temptació se detura un moment devant la porta de l'hermita. Se gueix son camí, cantant:)

La vida es dolorosa
y com el fum se pert...
Pren, oh hermita, la rosa
qu'avuy t'ofrena'l pler!

(Encare sonen les darreres estrofes per entre'ls arbres quan l'hermita surt de la cabanya. Mira cap allà d'hont brolla'l cant. Veu la Temptació. Ab les mans se tapa'ls ulls. Moment de silenci. Parla acompanyat de melopea.)

Trent anys han visitat aquestes selves
ab companya de pau y visions pures.
L'amor diví qui dins mon pit habita
ha crescut cada jorn al brill de l'aurora.
Tot m'ha parlat de Deu: el vent qui sembla
recullir del pinar el cant litúrgich
per enlayrarlo a l'empíria esfera;
la llum del sol, dient s'amor immensa,
la remor de la font, sa parla dolça;
la flaira suau, sa mística besada.

En la grisenca tarde, l'tro qui roda,
m'ha dit la tempestat de sa justícia;
ronch, l'huracá s'ardenta veu qui dempna,
el foch del llamp, les flames perdurables...
Tot m'ha parlat de Deu dols, inflexible;
Jo l'he adorat, la testa entre les pedres,
en esperit y vritat...

mensual

Sols avuy sento
un foch estrany dins mes entranyes verges;
s'entenebra ma pensa, mon cor dupta
y 'l pecat m'ofereix perfums de rosa.

(Pausa)

(S'agenolla - Canta devotament:)

Oh Deu qu'al humil socorres
allàrgam la mà qui pot
derrocar armades torres,
lliurar mon esprit del llot!

(Se postra ab el cap a terra.)

(La Temptació, invisible, més ab veu clara y propra al hermità, canta:)

La vida es dolorosa
y com el fum se pert.
Pren, oh hermità, la rosa
qu'avuy t'ofrena 'l pler!

TELÓ

(Continuarà.)

JOSEPH GRANGER

PETITS ESTUDIS

SAFO

Musichs, poetes y pintors troven un assumpto sublim en el salt del Leucade per Safo. La poetisa sobre el promontori—refugi dels desesperats—entonant estrofes acompanyades pel grat sonid que produeix la lira, tenint a sos peus a la mar, a una mar revolta qui s'aixeca en grans y escumoses ones, immensitat indomita que no vol endolcir-se ni sent l'influencia d'aquell cant—que sols havia d'esser pels deus—crudeltat anivellada a la del jove Faon que no volgué correspondre al amor que li oferi Safo, forma un quadre d'una sublimitat ben bé excepcional.

L'artista se sentirà poderosament inspirat fantasiejant al entorn del suïcidi de la gran poetisa, acte fill d'un foll desesper, pero qu'avans s'havia considerat com l'unic medi de posar fi al terrible sofriment causat per un desprec que sols podia donar una persona ab un cor de duresa diamantina.

Sembla un simbol qu'el mar havés tingut d'esser la sepultura de les despulles de la gran Safo

De totes maneres, malgrat y haver sigut el suïcidi de Safo tema molt usat, no falten els que neguen aytal cosa.

La novela arqueològica del distinguit egipciolog Jordi Ebers, «Eine aegyptische Königstochter» (La filla del Rey d'Egipte) conté unes boniques notes, que per cert justifiquen els profitosos estudis del esmentat escriptor, en una de les quals s'hi troven bastants de-

talls dignes de mencionarse per referirse al cas qu'ens ocupa.

La nota 16 es la principal (1)

Pel contingut d'ella, podem dir que desmenteixen el seu salt del Leucade, Welcker, Richter, Bernhady y Koechly.

Bernhady nega la seva passió pel jove Faon, mentre que s'ha de contar entre el número dels seus adoradors al poeta caballeresch Alkaïos, contemporani de Safo.

Que Safo era bellíssima ningú ho nega Alkaïos, Welcker y Demójaris ho diuen en sos treballs

En la mateixa nota trovem qu'el nom de Safo no es el verdader, sino qu'ha d'esser Sappho perque aquell sols s'ha trovat escrit en un vas de Viena, lo qual segons Welcker pot esser una equivocació, un *lapsus calami*. No obstant, bé podem afegir qu'el nom de Safo es el més usat y el qu'hem trovat al peu de moltes composicions poètiques, pintures y en el text d'importants Mitologies.

Y prou per ara d'aquest mal compaginat recull de noves sobre Safo, que per tenir l'espai limitat y per donar lloch a la publicació de treballs mes valiosos, bé puch posarhi punt final.

ENRICH CLAPÈS

(1) Vegis la traducció feta per D. Gaspar Sentiñón y publicada per la Biblioteca «Arte y Letras» de Barcelona, en 1881.

A UNA BELLA TEIXIDORA DE SEDES

Les blanques mans damunt la seda blanca
el darrer toç més delicat hi deixen.

Feu creixer ab amor les labors fines
entre sospirs de joia y de tristesa,
entre sospirs que's perderán puríssims
per entre'ls plechs, Senyora, de les sedes;
per entre'ls plechs que amaguen copdiciosos
caricies suaus que vostres mans hi deixen.

Senyora, al desplegar les labors vostres
quin dols cruixir tindrán aquelles sedes!
notes d'amor que d'entre'ls plechs s'exhalen,
pels homes restarán sempre incompreses!

Quan es finit vostre treball, Senyora,
al carré eixiu somrienta, tota bella...

¡Oh, papallona d'ales matisades
que triomfadora'l vol lleuger aixequés!
Tota escayenta sou y solemníosa,
noble y suau, Senyora, com les sedes.

JOSEPH M.ª MESTRES.

propietat de les obres premiades, entenentse que la publicació total o parcial de qualsevulla d'elles abans de la celebració de la festa implica la renúncia al premi y als honors consegüents.

PREMI FASTENRATH

Serà otorgat aquesta segona vegada al autor del mellor llibre de poesia escrit en llengua catalana y publicat dintre dels sis anys derrers, o sia del primer de Janer de 1904 al 31 de Desembre d'enguany. La concessió d'aquest premi podrà sol·licitarla l'autor o qualsevol particular o corporació, enviant, per l'examen, a l'Administració del Consistori (adresa des-sudita), dos exemplars al menys del llibre, abans del mitjdia del 15 de Janer de 1910. Dita Administració lliurarà rebut de les obres presentades.

Que'l Senyor vos done inspiració pera cantar ab esperit català la *Patria*, la *Fe* y l'*Amor*, y a nosaltres discreció en judicar y acert en premiar als més dignes.

Fou dictat lo present Cartell en la Ciutat de Barcelona, als 21 de Novembre de 1909, per els VII Mantenedors.

Miquel S. Oliver, *President*.—Joan Moneva.—Francisco Bartrina.—Ramón E. Bassegoda.—Emili Guanyabens.—Joan M.ª Guasch.—Carles de Fortuny, *Secretari*.

AUX FAMILLES FRANÇAISES

DE BADALONE

Nous avons l'honneur d'annoncer aux Familles Françaises de Badalone; soucieuses de procurer à leurs enfants une bonne et solide instruction primaire, basée sur les principes pédagogiques modernes; que dès le 1.er Janvier 1910, le collège «Hispano-Français», situé rue Prim numéro 96, et dirigé par Monsieur François Buisan, ouvre une Ecole primaire pour les enfants et les filles.

L'ouverture de cette Ecole vous étonnera, sans doute, et je suis sûr qu'elle vous réjouira en même temps.

Les Français que habitent Badalone, sont trop nombreux, pour ne pas posséder une Ecole où leurs enfants puissent recevoir l'Instruction Primaire comme ceux de la Métropole.

Dans cette Ecole, non seulement, les enfants qui fréquenteront les Classes françaises pourront étudier leur langue et tout ce qui est compris dans le programme officiel de l'enseignement primaire français, mais aussi la langue Castellane.

Nous avons également réservé quelques heures pour les classes d'adultes du soir, où pourront assister les jeunes gens et jeunes filles qui désireraient compléter leurs études primaires ou acquérir quelques nouvelles connaissances instructives, comme la Comptabilité, Sténographie, Dessin linéaire, etc., etc.

Enfin, nous ne saurions faire nous-même l'apologie de notre œuvre, car, quoique nos efforts soient en rapport avec nos désirs, nous préférons qu'un bon et honorable résultat sort l'unique réclame de cette nouvelle Ecole Française.

FRANÇOIS BUISAN.

NOTES DE TEATRE

GENT NOVA.—*Papá Ministre*, de G. Rovetta, traducció catalana de N. Oller, y *L'amich Cirera*, de L. Escaler.

En la tarda de Nadal va reunir-se en el saló-teatre del Centre «Gent Nova» una distingida y ben numerosa concurrència pera admirar l'hermós drama den Rovetta que l'ilustre novel·lista català en Narcís Oller ha portat a la nostra escena. Y de veritat que bé s'ho mereix l'obra com també s'ho mereixen els nostres amichs els estudiosos aficionats del quadro dramàtic que dirigeix en Joaquim Cases, per l'excelent interpretació que donaren a l'obra.

L'acció del drama *Papá Ministre* se desenrotlla en la llar d'aquest que es un polítich honrat y enérgich quina integritat no pot posar en dubte ningú, però que a la fi els seus enemichs l'acusen de prevaricació per haver-se fet una operació de borsa descobrint un secret de govern y quina prevaricació n'és ell ignoscent car és un nebot seu, aymant de la seva filla, dona de costums llicencioses y completament esclava del luxe. Aixó ocasiona la dimissió d'ell en mitj d'un gran escàndol que li produheixen la mort. Aquesta deshonra y la ruina de ses hisendes les sofreix el *papá ministre* perque aixís com és enérgich dintre la governació és molt feble ab sa filla consentintli tota classe de capritxos y l'excessiva creduïtat en creureu home de bones costums y sincer al seu nebot quan és un viciós. Completen l'acció el gendre del protagonista *Schmidt* que viu separat de sa llicenciosa muller y que sols visita la casa del *Papá Ministre* pera exigir no sigui més insultat el seu nom; pren part aquest personatge en dues úniques escenes que son tal volta de les més interessants de l'obra; un metge amich y conseller de la casa y un periodista adicte a la política del protagonista. El drama és sòlit especialment els primer y segon actes; en el tercer l'acció és més reduïda car sols podem dir que és una escena, per cert ben interessant y dramàtica, la de la filla y gendre del ministre. Després d'aquesta escena que és ofida pel desgraciat pare que havia sapigut ésser gran ministre, el protagonista cau mort víctima dels flagells soferts.

Fet superficialment el judici que'ns mereix *Papá Ministre*, passarem a detallar l'execució.

El protagonista *Pere Mattei* trová un fidel intérprete ab en Cases, qui sapigué donar al personatge aquell doble caràcter enérgich y feble respectivament segons sigui l'assumpte o problema, una qüestió de Estat o familiar, rebent pel seu encertat treball molts aplaudiments, especialment en el segon acte, el més difícil pera ell, a nostre entendre, de l'obra. La senyora Adell molt bé en la *Remigia*, la filla del ministre, encara que una mica insegura en el darrer acte. En Casals justíssim en l'*Schmidt*, qui malgrat estar molt afonich, va fer l'enérgica escena sense que per un moment decaygués l'acció dramàtica. En Clapés que estava encarregat del nebot del ministre y aymant de

la filla d'aquest, la Remigia, com sempre molt bé. Lo mateix devém dir den Boix que caracterisá ab justesa la seva part, den Bigas, den Navarro y den Campmany que feu un periodista d'altura i llástima d'alguna entrebancada!

La presentació y direcció bona.

El final de festa *L'amich Cirera* li capigué la sort d'una interpretació que no passá de regular.

En resúm una interessant festa teatral que veuriem ab gust veurer repetir-se ab una de programa semblant.

J.

NOVES

CENTRE CATALANISTA «GENT NOVA».—Com ja anunciavem en el darrer número, avuy diada de Cap d'Any, a dos quarts de sis de la tarda, tindrà lloch en aquest Centre una festa sardanística quin programa s'ha encarregat a l'aplaudida cobla «La Badalonina».

Les sardanes que formen el programa son les següents: *Aires de ma terra*, Xaxu; *Polsosa*, Peixero; *Primavera* (reversa), Gelabert; *La Cigala*, Soler; *La Reyna de les Flors*, Serra; *Sarrianenca*, Soler.

Queden, ab el present anunci, especialment convidats els socis y llurs families.

**

JOCH. Fem present a l'Alcaldia, per si no ho han comunicat els que per dever deuen vetllarho, que durant els dies de Nadal y següent va jugar-se als prohibits en diferents cafés d'aquesta ciutat.

Y al ferho publich no dubtém que's procurarà posarhi correctiu.

**

LA CRISIS DE LA FUSTA.—Telegrams que per l'Alcaldia d'aquesta ciutat s'han enviat als Poders, ab motiu de la fonda crisis que està atravesant l'industria de les fustes:

Alcalde á Ministro de Hacienda.—Madrid.—Ante temor paralización fábricas envases, que aumentaría la crisis que atraviesa esta población, ruego á V. E. ordenes Aduanas cumplan estrictamente preceptos establecidos para admisiones temporales de envases de madera destinados exportación frutas.—El Alcalde, Martín Pujol.

Alcalde á Director general de Aduanas.—Madrid.—Ruego á V. E. cumplimiento legislación vigente en las admisiones temporales de envases para la exportación de frutas y que de ningún modo se modifique en el sentido perjudicial á producción nacional, pues de lo contrario se ocasionaría cierre fábricas envases esta población, aumentando crisis que actualmente atraviesa.—El alcalde, Martín Pujol.

**

EL NOU AJUNTAMENT.—L'Ajuntament desde avuy quedarà format pels regidors següents: Magí Camins, Llorens Monés, Lluís Bosch, Joan Fló, Pere Batlle, Joaquim Palay, Joseph Sió, Joseph Arquer, Joseph Vergés y Baldomer Sanmartín procedents del exercis-

si anterior y Martí Pujol, Evarist Pagés, Faustí Vehils, Antoni Antoja, Lluís Cuixart, Artur Serra, Leopold Botey, Joseph Casas, Jaume Domenech Galcerán y Jaume Costa, elegits el dia 12 de Desembre.

D'ells, setze pertanyen a la Solidaritat Badalonina, tres radicals terrouxistes y un caciquista. Els solidaris poden dividir-se en la següent forma: cinch regionalistes, tres republicans autonomistes, dos nacionalistes republicans, dos tradicionalistes, tres autonomistes y un nacionalista de «l'Unió Catalanista».

La sessió de la constitució del nou Ajuntament es celebrarà avuy dia 1.er á les deu del matí. En aquesta sessió, segons prevé la Lley, es deuen elegir l'Alcalde, tinents d'Alcalde y els Sindichs.

**

INAUGURAL.—El dia del Reys celebrarà sa festa inaugural la novella «Joventut Jaumista» del Centre «El Loredán» ab solemne missa de comunió general banquet y vetllada en la que hi pendrán part a mes de varis tradicionalistes badalonins, caracterisades personalitats del partit, de Barcelona.

**

PUBLICACIONS REBUES

Havem rebut els quaderns 33 al 37 del del *Diccionari de la llengua catalana, nova edició enciclopèdica il·lustrada*, que ab éxit cada dia major publiquen els senyors Salvat y Comp.^a, S. en C. Ab aquestos quaderns, comensa el segon volum d'aquella obra, comprenent les lletres H fins a bona part de la Ll, essent molt complet el lèxich de mots continguts en elles. La il·lustració no desmereix gens ni mica de la que havem elogiada en anteriors entregues, aixís la intercalada, qués abundosa, com la de lámínes soles, que conté ben combinats aplechs de vistes de les illes Balears, de la Conca de Tremp, dels plans de Barcelona y del Llobregat y de la regió del Montseny, y conjunt detallat y tècnic de les eynes de treball empleades als oficis de Lampisteria y de Litografia. Se reparteix també ab el quadern 33 la taula pera la colocació de les lámínes del volum primer, que ascendeixen á quaranta nou, mostrant aquest detall la rublerta il·lustració ab que se publica el Diccionari.

Hem rebut de'n C. Bigas y Munné, en representació de l'important revista dramàtica «Teatralia», les obres recentment acabades de publicar: *El abolengo*, comedia castellana en dos actes original del escriptor Manuel Linares Rivas y *La princesa llunyana*, poema dramàtic en quatre actes de Edmond Rostand, traduïda en vers català pel escriptor poeta en Lluís Via.

Acabada ja l'obreta de Mirbeau, *Escrúpulos*, comensarà,—avuy 18 de Desembre—la gran tragedia del Mestre Guimerà, *Jesús de Nazareth*, traduïda en hermosos versos endecassilabs, pel cultíssim poeta Lluís Via y seguidament el drama de l'ignasi Iglesias, *Foch Follet* (Fuego fátuo), traducció deguda al discret escriptor y notable crítich teatral, Frederich Urrecha.

Les tres son traduïdes en llengua castellana á fi d'estendre per les demés regións espanyoles, païssos americans y arreu hont sigui coneguda aqueixa llengua, les obres capdals del teatre catalá.

ANUNCIS OFICIALS

ALCALDÍA CONSTITUCIONAL DE BADALONA

D. Manuel Serra y Pons ha acudido á este municipio en solicitud de permiso para instalar un electro-motor de 5 H de fuerza en su fábrica de la calle de la Industria número 53.

Los propietarios ó vecinos que se consideren perjudicados con dicha instalación podrán presentar las reclamaciones que crean oportunas en la Secretaría de este Ayuntamiento, durante el plazo de 15 días, á contar desde el siguiente al de la inserción del presente anuncio en el *Boletín Oficial* de la provincia, pasados los cuales no se admitirá ninguna y se resolverá con arreglo á derecho.

Badalona 27 Diciembre 1909.—El Alcalde, *Martín Pujol*.

Acordada por el Ayuntamiento en sesión de ayer, subvencionar á dos jóvenes de esta ciudad que deseen ingresar en la Escuela de Agricultura de Fortianell, con setecientas pesetas anuales á cada uno, se avisa que los que reúnan las condiciones que se espresarán, puedan presentar sus solicitudes documentadas en la Secretaría de la propia Corporación hasta el día 31 de Enero próximo:

1.ª Los solicitantes deberán ser naturales y vecinos de esta población.

2.ª Acreditarán documentalmente tener 12 años cumplidos y no esceder de los 18, ser de buena conducta y estar vacunados.

3.ª Así mismo justificarán por medio de certificado expedido por el Sr. Maestro, que tienen adquirida la instrucción primaria, siendo preferidos los que la posean en mayor grado.

4.ª En igualdad de circunstancias serán también preferidos los hijos de los agricultores mas pobres.

y 5.ª El Ayuntamiento satisfará á la Escuela, por trimestres anticipados, la pensión correspondiente á cada uno de dichos alumnos.

Lo que se avisa para conocimiento de las personas á quienes pueda interesar.

Badalona 29 de Diciembre de 1909.—El Alcalde, *Martín Pujol*.

JUNTA MUNICIPAL DEL CENSO ELECTORAL DE BADALONA

Verificado en sesión del día de hoy el sorteo supletorio de un Vocal suplente poa territorial de la nueva Junta Municipal del Censo Electoral que debe actuar en el próximo bienio de 1910 á 1911, cuyo cargo había quedado vacante por rñuncia legal de D. José Codina Cruspinera, ha resultado elegido D. Francisco Prat Comas.

Lo que se anuncia en cumplimiento del art. 12 de la Ley Electoral.

Badalona 27 de Diciembre de 1909.—El Presidente, *Narciso Andreu*.

Imp F. Badia, Dr. Dou, 14. — Barcelona

SECCIO BANCA

Eduard, Fill de Cebriá Tejedor, S. en C.ta

Comerciants-Banquers

Carrer Museo, 28 al 40 — Badalona — Telefon 3035.

===== Cobro y Negociació de lletres =====

Descomptes * Comptes corrents, Giros sobre Espanya y Extranger, etc.

Anis del Mono

Se 'n venen frascos en lo kiosco instalat en la
Estació del ferro-carril de Badalona

DESPAIG:

Carrer de la Soletat, 7

Badalona